

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 76/2016
04.02.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.П., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.П., адвоката Н.А. из В.Х., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици – Судске јединице у Владичином Хану К.бр.148/15 од 16.09.2015. године и Вишег суда у Врању ЗКж.бр.607/15 од 03.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.П., адвоката Н.А., као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Сурдулици – Судске јединице у Владичином Хану К.бр.148/15 од 16.09.2015. године и Вишег суда у Врању ЗКж.бр.607/15 од 03.12.2015. године, тако што се према окривљеном З.П., у односу на кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (описано под II изреке првостепене пресуде), на основу члана 422. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБА

-да је дана 31.08.2012.године у 18,40 часова на махалском путу у селу Сува Мора у махали „М.Ч.“ са умишљајем и у стању урачунљивости, док је оштећени као тужилац С.Д. покушавао да уклони гране које су излазиле на путну трасу најпре узео мотку-дрво дужине 1,5 до 2 метра дебљине око 5 цм, замахивао у правцу оштећеног, а затим истог лако телесно повредио ударивши га тако мотком као средством подобним да тело тешко повреди и здравље тешко наруши, у пределу подлактице и шаке леве руке и у пределу десне плећке и вратног дела кичме, и нанео му лаку телесну повреду у виду контузије, отока и болне осетљивости у пределу шаке, подлактице леве руке, вратног дела кичме и десне плећке, свестан забрањености свога дела, желећи његово извршење,

-чиме би извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

У осталом делу исти захтев за заштиту законитости **одбацује се** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици-Судске јединице у Владичином Хану К.бр.148/15 од 16.09.2015. године, изреком под I, окривљени З.П. оглашен је кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика (КЗ) и за то дело му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 2.500,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 3.690,00 динара и оштећеном као тужиоцу на име нужних издатака износ од 157.350,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећени као тужилац Д.С. из С.М. ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу. Истом пресудом, изреком под II окривљени З.П., на основу члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. КЗ и одлучено да трошкови кривичног поступка у виду трошкова вештачења падају на терет буџетских средстава суда.

Виши суд у Врању, пресудом ЗКж.бр.607/15 од 03.12.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног З.П., адвоката Н.А. у односу на став I пресуде Основног суда у Сурдулици-Судске јединице у Владичином Хану К.бр.148/15 од 16.09.2015. године и пресуду у том делу потврдио, док је жалбу у односу на став II изреке првостепене пресуде, одбацио као недозвољену.

Бранилац окр. З.П., адв. Н.А., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези са чланом 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи пресуде нижестепених судова и окривљеног ослободи оптужбе или укине одлуке нижестепених судова и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, као и са захтевом за накнаду трошкова поступка по ранијем трошковнику и на име састава захтева за заштиту законитости по Адвокатској тарифи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окр. З.П., адв. Н.А., је основан.

Основано бранилац окр. З.П. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном првостепеном пресудом, у делу изреке под II, којим је окривљени ослобођен од оптужбе за кривично дело из члана 122. став 2. у вези са ставом 1.

КЗ, одлучено о делу оптужбе о којем је већ правноснажно пресуђено, што је околност која трајно искључује кривично гоњење, односно која искључује поновни поступак и одлучивање у односу на наведено кривично дело, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а не повреда из члана 438. став 1. тачка 9) у вези са чланом 462. став 1. ЗКП услед прекорачења оптужбе, како ову повреду погрешно означава бранилац окривљеног у захтеву.

Наиме, из списка предмета утврђује се да је пресудом Основног суда у Сурдулици-Судске јединице у Владичином Хану, К.бр.179/13 од 10.03.2015. године, окр. З.П., изреком под I, оглашен кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, извршено дана 31.08.2012. године према оштећеном Д.С. и за то дело му је изречена условна осуда, док је изреком под II исте пресуде окривљени, применом одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП, ослобођен од оптужбе да је истог дана, односно истом приликом и према истом оштећеном извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. КЗ. Против наведене првостепене пресуде жалбу је изјавио само бранилац окр. З.П. и само на осуђујући део пресуде (у односу на кривично дело из члана 138. став 1. КЗ), а пресудом Вишег суда у Врању ЗКж.бр.270/15 од 28.05.2015. године, усвајањем жалбе браниоца окр. З.П., укинута је пресуда Основног суда у Сурдулици-Судске јединице у Владичином Хану К.бр.179/13 од 10.03.2015. године у ставу I изреке (осуђујућем делу) и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Како из наведеног произилази да је раније донесена првостепена пресуда у овој кривичној ствари, у делу изреке под II, у односу на кривично дело лака телесна повреда и члана 122. став 2. у вези са ставом 1. КЗ, на који није било жалби овлашћених лица, постала правноснажна даном истека законског рока за изјављивање жалбе, то је првостепени суд, у поновљеном првостепеном поступку, поновним суђењем и доношењем побијане пресуде (изрека под II) по предметној оптужби и у делу који се односи на наведено кривично дело, у односу на које већ постоји правноснажна пресуда, повредио одредбу члана 4. став 1. ЗКП, која садржи забрану гоњења за кривично дело за које је окривљени правноснажно ослобођен од оптужбе и тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 422. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће суд изрећи пресуду којом се оптужба одбија, између осталог, ако је окривљени за исто кривично дело већ правноснажно ослобођен од оптужбе, па је другостепени суд учинио исту повреду закона пропуштајући да усвајањем из тог разлога, изјављене жалбе браниоца донесе одбијајућу пресуду, применом те законске одредбе.

Из изнетих разлога, налазећи да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари и како по оптужби против истог учиниоца за исто кривично дело не могу постојати две правноснажне пресуде у правном поретку, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и одлучио као у изреци ове пресуде (став први) тако што је, отклањајући учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, преиначио пресуде Основног суда у Сурдулици-Судске јединице у Владичином Хану К.бр.148/15 од 16.09.2015. године и Вишег суда у

Врању ЗКж.бр.607/15 од 03.12.2015. године и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 422. став 1. тачка 2) ЗКП, према окр. З.П. одбио оптужбу за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези са ставом 1. КЗ

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном правноснажном пресудом повређена и одредба члана 462. став 3. ЗКП јер првостепени суд, супротно налогу другостепеног суда из решења Кж 270/15, није дао оцену веродостојности противречних исказа. Такође, у погледу дела првостепене пресуде (изрека под I) који се односи на кривично дело из члана 138. став 1. КЗ, бранилац окривљеног истиче да је суд погрешно применио материјално право, који став образлаже околностима догађаја и понашањем учесника (да окривљени није имао код себе нож, већ га тражио од супруге, док је оштећени држао упаљену моторну тестеру, па није могао ни чути речи претње и није побегао нити је у изјави датој полицији помињао претњу) услед којих сматра да није било претње од стране окривљеног ни осећаја страха код оштећеног, чиме оспорава чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди.

Међутим, одредбама члана 485. став 4. ЗКП није предвиђена могућност подношења захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно браниоца окривљеног против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, због повреде одредбе члана 462. став 3. ЗКП, као ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, па је захтев браниоца окр. З.П. у делу у којем је поднет из тих разлога, недозвољен. Због тога је Врховни касациони суд захтев у овом делу одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП (став други изреке ове пресуде).

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић,с.р.